

прогонилъ враговетъ и спасилъ живота на царя.

Въ битката момъкътъ билъ раненъ въ кутрето на дѣсната ржка. Царътъ извадилъ златошита кърпа и самъ превързалъ раната.

Следъ боя момъкътъ препусналъ кончето. Стигналъ до бла-тото. Магарето стояло въ тинята. Той съблѣкълъ златнитъ дре-хи, привързалъ ги о сед-лото, изпратилъ кончето и яхналъ пакъ магарето.

Задала се войската от-долу. Почнали пакъ да се присмиватъ войскаритъ на царския зетъ. Всички му думали:

— Хайде връщай се ве-че и ти, славни юнако!

И царътъ дори се по-засмѣлъ.

Когато извървѣла войската, Незнаенъ изкаралъ магарето изъ тинята и куцукъ-куцукъ — стигналъ въ палата. Влѣзълъ въ сво-ята стаичка подъ стълбата. Лег-налъ да спи и поржчалъ на же-на си да го не буди три дни и три нощи.

Въ това време царътъ прег-

леждалъ войницитъ. Искалъ да види, кои сж останали живи и кои сж убити. Дошло му на умъ за зетя му. Пратилъ да го по-викатъ, та да се посмѣятъ съ него. Ала колкото души отива-ли да го викатъ, все се връща-ли. Царската дъщеря имъ каз-вала, че мжжътъ ѝ заржчалъ да го не буди три дни и три нощи.

Ядосалъ се царътъ. Самъ отишелъ въ стаич-ката подъ стълбата. Но що да види? Съ него-вата кърпа била вързана ржката на зетя му. Той го събудилъ и му рекълъ:

— Казвай, зетко, отде взе тази кърпа на ржка-та си!

Незнаенъ му разказалъ всичко отъ край до край.

Зарадвалъ се царътъ, завелъ зе-тя си въ двореца и го поставилъ той да царува въ царството му.

Като станалъ царъ, Незнаенъ нагрѣлъ тритъ косъма. Дошло кончето. Той взелъ дрехитъ и се премѣнилъ съ тѣхъ. А на кон-чето направилъ широкъ оборъ отъ чисто злато.

Народна приказка

